

Osobné skúsenosti

29. Nona Maximova

V okamihu, keď ma Boh našiel v mojom živote, som práve skončila s rýchlokorčuľovaním, absolvovala SOU odbor krajčírka a začala som pracovať v krajčírskom salóne.

V mojom živote na jednej strane všetko vyzeralo dobre. Mala som zaujímavý, veselý život, prácu, ktorú som milovala a ktorá uspokojovala moje potreby, mala som veľa priateľov. Ale čosi mi v živote chýbalo.

Nerozumela som, čo je to, preto som sa naslepo pokúšala zaoberať rôznymi vecami: body buildingom, hladovaním, správnym stravovaním, vytvárala som si vlastný, pre mňa optimálny spôsob života. Ale nič z toho mi neprinášalo uspokojenie, ktoré som od toho očakávala.

Nepamätám si odkiaľ, no raz sa u nás doma objavila Biblia. Začala som ju čítať od začiatku a postupne som si uvedomila, že sa ma „nedotkla“. V tom období som v nej nenašla pre seba nič hodnotné. V roku 1993 sa moja teta a sestra rozhodli dať sa pokrstiť a pozvali aj mňa, tak sme všetky tri prijali krst. No v mojom srdci, ani v mojom živote sa nič nezmenilo. Aj moje záľuby sa striedali rýchlo jedna za druhou ako krajina za oknom rýchlika.

V lete toho istého roku ma moja sestra zoznámila s kolegyňou z práce, ktorá bola veriaca – bol to veľmi pozitívny, dobrosrdečný, usmievajúci sa, teplo vyžarujúci a nežný človek. Od tohto momentu sa v mojom živote všetko zmenilo. Táto žena nám porozprávala o Kristovi a pozvala nás na bohoslužbu do cirkevného spoločenstva, kde chodila. My so sestrou sme odpovedali na pozvanie a odvtedy tam pravidelne každý týždeň chodíme. Začal sa pre mňa nový, krásny život! Boh vošiel do môjho srdca a v ňom sa usídlil Boží pokoj. To bolo presne to, čo mi chýbalo - Boh! Pochopila som, že sme stvorení preto, aby sme mali s Ním komunikovali a budovali vzťah. Dnes už aj vedci prišli k tomu istému záveru. 28. augusta toho istého roku sme sa pokrstili, teraz už s plným uvedomením si a pochopením tohto kroku. Môj život zaplnili nové, pozoruhodné vedomosti o Bohu, zaujímavé stretnutia, noví ľudia, ktorí mi pomáhali upevňovať moje vedomosti v praxi.

V mojej mysli sa začal diať proces prehodnocovania životných hodnôt. Predtým bol môj životný postoj takýto: čím viac zarobím, tým budem šťastnejšia. Peniaze mi prinesú slobodu a celý svet mi bude ležať pri nohách. Už vtedy som si mohla dovoliť, čo som chcela: kúpiť si, čo som len chcela, cestovať, kam som len chcela. Ale, čím bližšie som spoznávala Boha, tým lepšie som chápala, že v tomto nie je šťastie. Spoznala som, že je možné prežívať oveľa hlbšie a radostnejšie pocity z toho, keď pre niekoho urobíš niečo dobré, niekomu niečo podaruješ a že toto dobro sa za nejaký čas, vďaka Bohu, k tebe vráti naspäť. Je pre mňa veľmi príjemné zohrievať ľudské srdcia láskavým slovom, darčekom, tým, že pomôžem niečo urobiť a vidieť svetlo vďačnosti v ich očiach, úsmevy.

Od roku 1995 som sa začala aktívne zúčastňovať na vedení Biblických kurzov, na ktorých rozprávajú o Kristovi. Tiež som sa delila o svoju skúsenosť, ako som prišla k Bohu, ako som Ho našla. Podieľala som sa na 12 programoch, nechala som tam časť svojho srdca, úprimne som ich prežívala so všetkými návštevníkmi, modlila som za nich a delila som sa s nimi o svoje vedomosti a odpovede na modlitby. Dnes sú všetci pokrstení a žijú s Bohom v kresťanskom spoločenstve. Ak by sme o nich hovorili ako o plodoch mojej práce, tak môžem povedať, že pre mňa je toto najsladšie ovocie. Ľudia získaní pre Krista - to je najväčšia

odmena a nebeská radosť. Ako napísal L. N. Tolstoj: „V živote je len jedno nepochybné šťastie- žiť pre iných“.

Počas štúdia Biblie som okúsila sladkosť odpustenia. Je to krásne - odpúšťať a prijať odpustenie. V tomto je skutočná sloboda - oslobodenie od krívd, od horkých a zlých myšlienok na človeka, ktorý ti ublížil. Predošlé krivdy ma dlho trápili, nemala som pokoj ani cez deň, ani v noci. Horkosť v srdci ma oddeľovala od tých, čo mi ublížili, nemohla som s nimi komunikovať tak, ako predtým. Aké hrozné duševné utrpenie som prežívala! No s Bohom sa všetko zmenilo. Naučil ma zmieriť sa s ľuďmi a neprechovávať voči nim zlo v srdci. Naučil ma odpúšťať, získala som vnútorný pokoj a radosť do srdca.

Boh mi pomáhal riešiť všetky problémy, vrátane materiálnych, ktoré prestali mať pre mňa taký význam. Keď sa blížilo leto, zatúžili sme so sestrou ísť na juh k moru, ale nemali sme nato dostatok peňazí. No vedeli sme, čo treba robiť. Ešte na jar sme sa začali modliť, aby nám Boh pomohol v tejto veci. A Boh vždy nádherným spôsobom odpovedal na naše modlitby. Pomohol aj teraz - tesne pred odchodom som nečakane dostala novú objednávku v práci presne na sumu peňazí, ktoré sme potrebovali.

Boh mi pomohol nájsť si veľmi dobrú prácu. Keď krajčírsky salón zatvorili, dlhý čas (okolo 2 rokov) som šila doma. Objednávky boli malé a nestabilné. Hľadala som si lepšiu prácu s väčším platom a v dobrom kolektíve. Počas hľadania práce som miestami prepadla zúfalstvu: vyzeralo to, že si už nikdy nenájdem vyhovujúce zamestnanie. Samozrejme, že som sa modlila o vyriešenie tohto problému. A raz som videla v novinách niekoľko inzerátov, ktoré ma zaujali. Pomodlila som sa: „Bože, ak si mi pripravil miesto v jednom z tých salónov, prosím ťa pomôž mi pochopiť, ktoré je to pravé miesto pre mňa, Ty to najlepšie vieš a pomôž mi prosím hneď odpovedať na ten inzerát, aby prijali mňa a nie niekoho iného.“ Zvlášť ma zaujala práca v salóne na námestí Gorkého, napriek tomu, že sa bola dosť ďaleko od miesta, kde som bývala - asi tak 1,5 hod cesty MHD. Najprv mi prebehlo myslou: „Nie nepôjdem takú diaľku!“ Ale v srdci som cítila taký divný nepokoj. Opäť som si kľakla a prosila som Boha o pomoc: „Bože, ak je toto miesto, ktoré si Ty pripravil pre mňa, tak keď prídem na zastávku, pošli mi prosím MHD číslo 133, ktoré ma rýchlo dovezie na námestie Gorkého.“ Boh odpovedal na moju modlitbu: tak sa aj stalo. To miesto bolo presne podľa mojich požiadaviek a tak som tam nastúpila do práce. Od toho dňa ďakujem Bohu zato, že ma tam poslal a že tam môžem pracovať.

Pred príchodom do cirkevného spoločenstva som uvažovala, že v mojom živote sa musí prihodiť niečo globálne, chcela som urobiť niečo veľké, čo sa po mne zachová veľmi dlho a všetci o tom budú vedieť. Chcela som chcela dosiahnuť vrchol majstrovstva vo svojej profesii, stať sa známa, mať dizajnérske štúdio a navrhovať exkluzívne, výrazné odevy. No, keď som spoznala Boha, pochopila som, že je to len honba za šťastím, ale šťastie je v niečom inom. Šťastie je v poznávaní Všemohúceho Boha, šťastie je v citlivom prežívaní každého okamihu života ako daru od Boha, šťastie je v každodenných maličkostiach, z ktorých sa skladá náš život. Náš deň je utkaný z každého slova, z každého pohľadu, z malých neviditeľných skutkov. Začala som si vážiť dobré slová, ktoré niekto povie na moju adresu, viac než kopu peňazí.

Existujú maličkosti, ktoré prinášajú veľa neočakávanej radosti. Keď som si kúpila počítač a mobilný telefón, pochopila som, že sú to vynikajúce technické vymoženosti, lebo už od skorého rána mi môže niekto z priateľov poslať povzbudivú správu a potvrdiť, že tento deň bude najkrajší v mojom živote. Inokedy ma zasa neočakávané a zaujímavé slová čakajú v niektorej knihe.

Napríklad, nedávno som prečítala výrok, ktorý sa zhoduje s mojimi myšlienkami: „Človek znásobuje svoje šťastie do tej miery, do akej ho spôsobuje iným.“ Takéto myšlienky sú ako poklady, ktoré sa hromadia v mojom srdci a srdce sa stáva bohatšie.

Tak, ako je napísané v Evanjeliu: „Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničia a kde sa zlodeji dobývajú a kradnú. V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani moľ ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. ....“ (Evanjelium podľa Matúša 6,19-21). Žiť podľa takých princípov je pre mňa oveľa príjemnejšie a zaujímavejšie.

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

